

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 17

29. dubna 2018

Cena: 8 Kč

Kolem nás se odehrávají zázračné věci skoro každý den

Rozhovor s biskupem Filipem Štojdlem o jeho knížce *Když přicházejí andělé*

Krátká zamyšlení, glosy nebo vyprávění nabízí Filip Štojdla. A je v nich velmi otevřený. Ve své knize píše i o krizích a zdravotních problémech, které ho potkaly. Mimo jiné vychází z vlastní zkušenosti člověka, který trpěl depresemi a podstoupil léčbu. Jeho texty mají často deníkovou formu a vznikaly díky nejrůznějším impulsům. Autora inspirovaly biblické příběhy nebo zajímavé osobnosti nejen církevních dějin. Zamýšlí se nad vážnými momenty života, kdy se musel vyrovnávat se smrtí svých přátel. Zároveň ho ovlivnily i zdánlivě všední okamžiky, jako jsou návštěva bezdomovce na faře nebo rozhovor, který zaslechl při placení v obchodě.

„Plzeňský biskup Filip Štojdla neměl v úmyslu psát knihu. Všechno začalo zhruba před dvanácti lety deníkem. Poznámkami o tom, co ho zaujalo, co prožíval nebo četl. Později se stal čilým bloggerem, jak říká, a začal publikovat své texty. A teprve nedávno se rozhodl z nich připravit knížku s názvem *Když přicházejí andělé*, ve které se trochu ohlédl na několika posledními roky a zároveň tak uzavřel jednu kapitolu svého života.

„*Chtěl jsem ty texty nabídnout čtenářům, kteří třeba hledají pomoc, jako jsem ji hledal já. A to hlavně čtenářům z křesťanského okruhu, pro které může být nemoc, například deprese, nebo jiná krize zároveň jakousi psychospirituální krizí. Jde o situace, kdy člověk ztrácí pevnou půdu, na které stojí jeho víra,*“ říká o své motivaci k vydání knížky Filip Štojdla a doplňuje: „*Když jsem začal prožívat uzdravení, tak jsem zjistil, že některé věci máme všichni stejné. Jako lidi zažíváme krize. A je jedno, jestli jde o fyzickou bolest, duševní nemoc, ztrátu v rodině nebo rozpad manželství.*“ I když autor otevírá zmíněná závažná témata, všude prosvítá naděje evangelia. Hned v úvodu knihy vyjadřuje přání, aby tu

čtenáři našli „aspoň kousek milosrdenství, které do těchto řádků vložil Bůh.“

Před námi je vaše knížka *Když přicházejí andělé*. V knihkupectvích bychom dnes možná našli dost publikací, které mají v názvu slovo anděl nebo andělé. Jací jsou ti vaši andělé? O jakých andělech píšete vy?

Píšu o konkrétních lidech, kteří do našeho života vstupují a ani nevědí, že jsou andělé. A my to také často nevíme. Ale později se ukáže, že jsou andělé v tom biblickém slova smyslu „malachim“ – Boží poslové, kteří nám přicházejí něco sdělit, nějak nás nasměrovat, říct nám, co je v životě důležité. Tak vnímám anděly. Tím nepopírám existenci nějakých duchovních bytostí, vůbec ne. Ale myslím si, že je důležité začít těmi menšími a možná méně fantastickými bytostmi. Kolikrát nevidíme, že se kolem nás odehrávají zázračné věci skoro každý den.

Z vašich textů je patrný vliv osobností, jakými byli třeba sv. František z Assisi nebo sv. Antonín Paduánský.

Dokončení na str. 3

Socha sv. Františka z Assisi

Konference k výročí založení republiky

Dovolujeme si vás pozvat na konferenci ke stému výročí založení republiky s názvem "Proměny teologie a církve v letech 1918-2018". Dvoudenní konference se uskuteční na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy ve dnech 23. - 24. května a bude zahájena bohoslužbou za účasti biskupů ČCŠH. Bližší informace prosím sledujte na webu htf.cuni.cz/100let. Registrace pro posluchače konference je otevřena do 15. května a zahrnuje poplatek 100,-/den konference. Přihlášky prosíme zasílejte na adresu: lucie.davidkova@htf.cuni.cz. Veronika Matějková

Inspirativní otevřenost věřících ČČ(S) k pronásledovaným Židům

Následující příspěvek byl zveřejněn na portále Christnet při příležitosti Dne památky na šoa a hrdinství. Vychází z monografie Martina Jindry „*Sáhnout si do ran tohoto světa. Perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938–1945*“.

Křesťané hlásící se k ukřižovanému Ježíši Kristu nemohou být lhostejní vůči utrpení, naopak musí brát vážně bolesti svých bližních. Církev Kristova se nebojí sahat do ran tohoto světa. Věřící a duchovní Církve československé (husitské), o nichž pojednává tento text, se svými postoji v nesnadné době druhé republiky a nacistické okupace k následovníkům Krista přihlásili.

odmítl identifikovat Židy s Antikristem. Patrně nejrozsáhlejším textem, na kterém lze sledovat teoretické východisko husitského vztahu k Židům a židovství, je zvláštní pasáž v latinském traktátu *Contra usuram*, který napsal kolem roku 1415 mistr Jakoubek ze Stříbra. Teolog v něm vyslovil ojedinělou myšlenku o spolupovědnosti křesťanů za židovský způsob obživy. Přestože u Jakoubka zůstaly jeho myšlenky pouze v rovině teorie, sám se totiž o Židech vyjadřoval nevybíravě a opovrživě, ČČS(H) do jisté míry přejala jeho argumentaci na obranu Židů,

Pokračování na str. 2

VZTAH K ŽIDOVSTVÍ

Ve vztahu k židovství navázala Církev československá (husitská) – ČČS(H) na jednoho z předchůdců husitství, Matěje z Janova, který

Díky za vaši podporu a lásku

Vážené dámy a pánové, jsme čínští křesťané, kteří žádají o azyl v České republice. Napsali jsme tento dopis, abychom poděkovali všem, kteří nám pořád pomáhají a kterým na nás záleží. Chtěli bychom upřímně říct každému, kdo nám prokázal lásku: děkujeme vám!

Během těch dvou let jste pamatovali ve svých srdcích na naši situaci s udělením azylu a dávali jste nám hodně podpory a péče. V únoru 2018, kdy 70 čínských křesťanů obdrželo rozhodnutí o zamítnutí azylu, jsme byli zklamáni a naše srdce byla plná strachu a obav, protože se moc bojíme, že budeme repatriováni do Číny. Ale hned poté jsme dostali podporu od mnoha Čechů. Projevy lásky a tepla od vás, jeden za druhým, nás hřejí, abychom se nebáli toho ledového, odmítavého rozhodnutí. Dodaly nám víc důvěry, abychom šli dál.

Čteme pečlivě každý článek v médiích, díváme se na každé video a každou fotku, věnujeme pozornost každé výzvě a podpoře. Všechny tyto věci si v našich srdcích pamatujeme. Modlitba za nás a hořící svíčky před památníkem obětí totality nás dojmaly natolik, že naše oči nezůstaly suché. „Nebojte se, budeme za vás bojovat,“ řekli nám rozhodně naši neplacení právníci, takže se tak netrápíme. „Musíme se za ty křesťany modlit, aby věděli, že je podržíme, že nejsou sami,“ řekl jeden biskup. Cítíme v tom lásku od Boha. Jedna modlitba za druhou nám říká, že nás Bůh hluboce miluje. Dojal nás průvod v chladném počasí, různé petice taky zvyšují naši odvahu zůstat v České republice, mnoho lidí nám pomáhá tiše. Každá podpora a projev lásky nám dávají velikou sílu. Sice jsme se s mnohými z vás nikdy neviděli, ale dodává nám sílu a důvěru ta láska bez ohledu na státní hranice, abychom vydrželi dál. Před dvěma lety jsme přijeli do ČR s touhou po demokracii a svobodě, přitom jsme taky v této touze cítili zmatek a strach z neznámé země. Děkujeme Bohu za jeho ochranu, je tu tolik dobrých lidí, kteří nás podporují a snaží se, abychom necítili, že žijeme na neznámém místě. Zima v České republice je chladnější a delší, ale váš zájem a vaše pomoc jako paprsek jasného slunce září na naše srdce, abychom se tak cítili tepleji. Chceme vám říct: Díky vám nejsme osamělí a díky vám se snadno nevzdáme. Ještě jednou děkujeme. Bůh vám žehnej.

Čínští křesťané žádající o azyl v ČR

Človče, pamatuj, že tímto světem prochází jen jednou. Proto neopomeň prokázat ihned bližnímu svému, cokoli dobrého můžeš, proto buď laskavý ke všem lidem. Neodkládej to a nezanedbávej! Už se touto cestou nebudeš vracet!

Inspirativní otevřenost ...

Pokračování ze str. 1

kteří zásadně odmítá křesťanský antisemitismus a hledá příčiny nesnášenlivosti ze strany křesťanů právě ve zkrusleném křesťanském pohledu na židovský národ a v nelidském zacházení s židovským obyvatelstvem ve středověku. Farář a pozdější profesor novozákonní vědy Jindřich Mánek ve svém článku z roku 1938 nezůstal pouze u vyvozování příčin antisemitismu, ale nastolil pro křesťany otázku, co budou dělat v současné, pro Židy nepřívětivé situaci. „Zůstanou vlažní nebo dokonce vstoupí do tábora nepřátel židovského národa? Duch Ježíšův ukazuje jen jednu cestu. V každé době a za každých okolností musí být křesťanská společnost zastánkyní všelidských práv vůči nárokům rasismu a dynamického nacionalismu. Náboženská společnost křesťanská nesmí se zpronevřit tomuto poslání, nechce-li, aby ji opustil duch Ježíšův. Ani na chvíli neměl by žádný její příslušník pochybovat o tom, kde je jeho místo v boji, který se proti Židům vede a je zdůvodňován naukou o právu silného a předstíraným posláním od Boha.“

Mánkův text, ač zásadního obsahu a směru, nebyl zdaleka jedinou reflexí, která se v církevním tisku k radikálně se zhoršujícímu postavení Židů objevila. Pravidelné zprávy v letech 1933 až 1940 přinášely zejména Český zápas a Náboženská revue. Zatímco v Německu byli Židé z církve vylučováni, zaznamenáváme v roce 1935 v Českém zápase zprávu o již třetím přestupu do CČS(H) v Jeruzalémě. Ústřední tiskový orgán církve opakovaně přinášel zprávy o účasti představitelů CČS(H) na akcích pořádaných Svazem Čechů – židů v ČSR. Na manifestačním shromáždění 9. října 1935 ve velkém sále

Plodinové burzy v Praze pronesl František Kovář zásadní projev na téma „Rasismus a církev československá“, který byl poté otištěn v Českém zápase. Církev Kovářovými ústy potvrdila, že stojí na straně demokracie a humanismu, které jsou v opozici nekřesťanskému hitlerismu.

Lidské a snášenlivé postoje CČS(H) oceňovali představitelé židovských náboženských obcí. Rabin Isak Folkmann při otevření Husova sboru v Chrudimi poděkoval představitelům církve mimo jiné slovy: „Stvořil nás jeden Bůh a modlíme se všichni k jednomu Bohu. V nynější době, kdy rasová nenávisť v našem sousedství bestiálně zuří, kdy lidská práva a láska k bližnímu jsou deptány, podáváte vy krásný a vznešený důkaz, že jste se povznegli nad takové barbarství. Hlásáte lidskost, hlásáte lásku k bližnímu, hlásáte snášenlivost. Proto bude vaše svatyně mít věčnou trvalost.“

V roce 1937 byl před Staronovou synagou v Praze zcela nehlučně, jak se vyjádřil na stránkách Českého zápasu duchovní Bohuslav Václav Lohniský, odhalen Bílkův Mojžíš. František Bílek přestoupil s celou rodinou na počátku roku 1921 do CČS(H) a jeho díla zdobí celou řadu interiérů husitských sborů. Mojžíš vznikl v Bílkově cyklu Cesta v roce 1905. Modelovaný v hlíně byl odlit do sádry a umělec jej chtěl umístit na podstavec před svou pražskou vilou. Když byl na tomto místě odhalen pomník J. A. Komenského, zůstal Mojžíš v ateliéru. Až k Bílkovým šedesátinám ministerstvo školství a národní osvěty sochu od tvůrce získalo, odlilo ji do bronzu a hledalo pro ni vhodné umístění. V roce 1936 dílo věnovalo městu Praze. Po vstřícných jednáních s židovskou náboženskou obcí rozhodlo vedení města o umístě-

ní Mojžíše, pišícího slovo Adam, do bývalého Židovského města, které dosud nemělo žádnou sochu. Ale magistrát byl opatrný, když na podstavec pomníku nenechal vyřýt, o jakou postavu se jedná. Mnozí kolemjdoucí tak netušili, že hledí na starozákonního proroka, jehož poslání tvůrce v cyklu Cesta charakterizoval: Nová cesta – vidění zaslíbené země – blízkost pravého života. Tisíní nebes i neúprosnosti života utýraný Mojžíš, nesoucí na křížovátku věkú váhu bolesti a utrpení všech lidí, přichází s myšlenkou, která se stane tušením bezpečné cesty ze strádání k „vnitřnímu světu“, zábleskem ztracené dokonalosti. Nacistickou okupaci tato výtvarně pojatá meditace před Staronovou synagou nepřekážala. Znovu zde byla osazena až v roce 1947.

TAJNÉ KŘTY

Po anšlusu Rakouska a ratifikaci mnichovské dohody značně stoupl počet židovských uprchlíků přesunujících se do československého vnitrozemí. Řada židovských rodin se snažila využít doposud poměrně vstřícného přístupu československých úřadů k zamýšlené emigraci. Tu mohl uspišit i nově získaný křestní list, který bezprostředně po křtu Židé od duchovních obdrželi. Dochovalo se přímé svědectví o křtu židovských chlapců v Dolních Kralovicích, při kterém v roce 1939

asistoval jako kmotr místní duchovní Jaroslav Reitmeier.

Křty ohrožených a pronásledovaných Židů, které v tomto období duchovní konali, sice nemohly mít vzhledem k platnosti norimberských zákonů vliv při určování židovství nově pokřtěných, ale mohly zásadně napomoci k jejich snadnějšímu a rychlejšímu vystěhování z protektorátu. To byl také jeden z hlavních důvodů, proč Židé ke křtu přistupovali. Další, nepochybně méně využívaný způsob záchrany, ke kterému dotyční potřebovali křestní list, byla včasná změna identity, aby se tak mohli vyhnout povinné evidenci v příslušné židovské obci a následné deportaci. Za tímto účelem pokřtil třebský farář Jan Mazaný-Slavětinský Elišku Propperovou z Prahy-Vysočan. Poté jí vystavil řádně kolkovaný křestní list a nikoli pouze osvědčení o křtu, jak zněl předpis. To učinil proto, aby její syn, který měl otce i další předky árijce, byl uchráněn od deportace.

Křty a otevřenými projevy solidarity se židovskými bratry a sestrami na sebe faráři všech církví brali značné riziko. Navíc je nutné si uvědomit, že svou pomoc a souhlasnost poskytovali v době silného antisemitismu, který prorůstal společenským a kulturním prostředím druhé republiky i protektorátu a v různých podobách se k němu hlásili i někteří křesťané. Už 14. října 1938 vydali představitel-

lé profesních organizací českých právníků, notářů, lékařů i inženýrů prohlášení, v němž se konstatovalo, že není pro „budoucnou přípustno v zájmu nejdůležitějších statků národa, aby povolání lékařská, právnícká a technická byla vykonávána Židy“. Dokonce i Sokol se svou rezolucí, kterou podepsalo 97 činovníků všech okrsků, v duchu poníženého češství připojil k protizidovským prohlášením, když požadoval přestěhování Židů, kteří se při sčítání lidu v roce 1930 nepřihlásili k československé národnosti. Ti měli odejít do zemí těch národů, k nimž se roku 1930 dobrovolně přihlásili.

PO VZORU PŘEMYSLA PITTRA

Od září 1938 přijímal církevní Dětský domov dr. Karla Farského v Jílovém děti z evakuovaného pohraničního území. V domově, který byl jako vůbec první sociální ústav CČS(H) zřízen v roce 1937 sociálním odborem v Praze-Vinohradech, našlo v té době útočiště také několik židovských dětí i dětí německých sociálních demokratů, které uprchly před nacisty. Jejich záchrana a následný přesun do zahraničí se podařil díky spolupráci pracovníků vinohradského sociálního odboru s distriktní duchovní svobodné církve z Anglie Rosalindou Lee.

Martin Jindra

Pokračování v příštím čísle

Nad Písmem

Bůh je láska

*Bůh je láska. 1 J 4,16
Beze mne nemůžete činit nic. J 15,5*

Milí přátelé, každá kuchařka ví, že k tomu, aby uvařila dobrý oběd, potřebuje potraviny, energii na sporáku a také trochu času. To jsou Boží dary, bez nich nemůže učinit nic. Potápěč potřebuje dobrou fyzickou, pevné nervy a spolehlivé kamarády, kteří ho jistí. Ani to si nemůže přičarovat sám, jen to může přijmout, rozvíjet a nezníčit. A co lidstvo? Brzy by vymřelo, kdyby se stále nerodily nové děti, i když vymýšlíme nové a rafinovanější způsoby, jak tomu zabránit. Bez Ježíše, „skrze něhož všechno povstalo a bez něhož nepovstalo nic, co jest“ (J 1,3), nemůžeme pracovat, poznávat nové věci, existovat. Podobně každý vztah, má-li být více než účelovým zařízením, žije z toho, co k němu přistupuje z vnějšku, co není z našich sil, a co se stává jeho nepostradatelnou silou pro jeho rozvoj: odpuštění, smíření, obrana vztahu vůči vnějšímu ohrožení, úcta, milosrdenství. I tyto skutečnosti přivedl k životu svým vzkříšením Ježíš Kristus.

A pak tu máme oblast, v níž je člověk jedinečným tvorem: tvůrčí činnost, v níž realizuje svůj přesah, své transcendentno, v níž se blíží a vztahuje ke svému Stvořiteli. Zatímco v jiných oblastech můžeme žít aspoň nějakou dobu „z podstaty“, z toho, co jsme dostali od rodičů, od společnosti, od přírody - v hledání sama sebe jsme odkázáni na milost okamžiku. Již hledání, dotazování se, žizeň a hlad po

naplnění jsou milostí Kristova osvícení a příslibem naplnění.

Bez Krista můžeme ničit, ubližovat, pošlapávat, drtit. Kristus je tichou silou růstu, rozkvětu, vydávání ovoce, obnovy, trpělivosti a vytrvalosti v nesnázích. Stvoření, smíření, posvěcení – to je nepostradatelná míza pro život člověka, který žije v jednotě sám se sebou, je požehnáním pro druhé. Pod jeho rukama se zazelená pustina, kde předtím sto let tráva nerostla. Stvoření, smíření a posvěcení nám Kristus z milosti dává, když se za nás obětuje, a my ho přijímáme v oběti života pro něho. On je vinný kmen a my ratolesti.

Žijeme v době plné paradoxů. Usilujeme o svobodu, soběstačnost, nezávislost. V oblasti vztahů se to daří - je jen otázkou, zda je to k našemu prospěchu. V oblasti sociální, zdravotní, hospodářské, politické cítíme stále větší odkázanost na instituce a temné, neproniknutelné souvislosti. Hlad po lásce utišujeme zážitky a zábavou, na niž si pěstujeme závislost. Někdo je závislý na alkoholu a cigaretách, na drogách či sexu, někdo na nakupová-

ní (co nejlevněji) a stěžování si, vysoké procento lidí na internetu, sociálních sítích, počítačových hrách... Hledáme lásku, ale bohužel často na špatném místě.

Bůh je láska a zdroj dobra. Mnohé z nich dostáváme neuvědoměle. Naš organizmus pracuje ve dne v noci. Příroda se rozvíjí. Žijeme mezi lidmi a užíváme darů společné práce. Jako lidé však máme možnost Boží lásku přijímat a rozvíjet vědomě. Je na nás, abychom to, co dostáváme, rozvíjeli. Je to tak prosté, že se ani nechce věřit. Zdá se, že záchrana a štěstí musí přijít skrze mimořádné a nákladné prostředky, nadlidské výkony, vychytralost a schopnost vyznat se v tlačeni. Ale Boží láska je skryta v těch nejvšednějších situacích, setkáních, vztazích. Ježíš přichází se svou láskou tak, jak se setkával s učedníky: ve svém slově, v přátelském společenství, ve sdílení darů života, v modlitbě. Radosť vzkříšení obdařil jako první ty, kdo vytrvali věrně i pod křížem. To, co jsme zažili, smíme šířit dál: zůstat v Kristově lásce a nést ovoce.

Světluše Košíčková

Z kazatelského plánu

Čtvrtá neděle po Velikonocích

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. Aleluja. ŽALM 98,1,2

První čtení: Skutky 8,26-40

Tužby velikonoční (III):

2. Za duchovní probuzení v naší vlasti, za církev a její poslání ve společnosti, modleme se k Hospodinu.
3. Za naši věrnost biblickému poselství a horlivost v křesťanské službě, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, tvůj Syn je kmen a my jsme ratolesti. Prosíme tě, zachovej nás při kmeni, ať vydáváme dobré ovoce! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 4,7-21

Evangelium: Jan 15,1-8

Verše k obětování: Žalm 66,5,8

Verš k pozhnání: Jan 15,5

Modlitba k pozhnání:

Nebeský Otče, ve svátosti večere Páně jsme přijali tvou pravdu a sdíleli tvůj život. Dej, ať rosteme v radosti a moudrosti tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 58, 103, 162, 110, 293, 294

Děkujeme ti, Bože, z celého srdce, že se smíme scházet k nedělním bohoslužbám. Slavíme tebe, svatého Boha, den tvého odpočinutí, který je dnem vzkříšení Pána Ježíše a počátkem nového stvoření. Děkujeme, že se můžeme obnovovat ve tvé blízkosti, upevňovat přátelské společenství s věřícími z našeho sboru a posilnit se pro zvládání starostí života. Prosíme tě, aby svět uvěřil, že jsi poslal Pána Ježíše pro naše blaho pozemské i věčné a že jen skrze něho a v něm můžeme nést dobré ovoce. Prosíme tě o tvé pozhnání.

Dokončení ze str. 1

Líčíte zážitky ze své návštěvy Lurd. To jsou témata, která by možná čtenář od husitského duchovního úplně nečekal...

Já se vám přiznám, že toto jsou osobnosti, které mě fascinují. Ať už jsou v Bibli nebo v církevních dějinách. Panna Maria, Abrahám, Jákob, apoštol Pavel, sv. František z Assisi, Mistr Jan Hus a další mě fascinují tím autentickým zápasem o víru, o to, jak ji aktualizovat v životě. Církev nevidím jako uzavřenou malou instituci, ale jako součást nějakého velkého společenství, kde patříme jeden k druhému. A v tom nás může obohatit jak ta katolická, tak třeba i pravoslavná tradice nebo tradice evangelická. Pokud mě ten člověk něčím inspiruje, tak je fajn tu inspiraci nějak autenticky prožít a třeba i jinak interpretovat v mém prostředí. Myslím, že lidem je jedno, jestli nějaká církev věří v Pannu Marii nebo v existenci Panny Marie. Prostě Marie je součástí Bible a my můžeme jako husiti třeba přemýšlet o tom, jak jinak ji přiblížit lidem v dnešní době, když ji nechceme přibližovat tím katolickým způsobem.

Knihu jste vydal pod jménem bratr Filip. Pod tímto jménem se prezentujete i na svých webových stránkách Poustevna, pro které každý den píšete nové zamyšlení. Pracujete na různých publikacích. Jak je možné skloubit aktivity bratra Filipa s povinností biskupa a třeba ještě s rolí otce v rodině?

Určitě to skloubit jde, když je člověk trochu systematický. A to já nejsem. Takže já to považuji za zázrak. Ale mně nevádí vstát brzo ráno. Vstávám mezi 4. a 5. hodinou

a to je nejlepší čas na psaní. Věnuju se psaní, modlitbě, rozjímání. Z toho vznikne nějaký text. Tomu se věnuju právě hodně ráno a potom přes den těm biskupským povinnostem. Myslím si, že jako táta nejsem úplně špatný. Se synem trávím hodně času. S dcerou se snažím... Tak ono už je jí devatenáct. Takže má jiné zájmy nebo jiné objekty zájmu. Ale synovi je jedenáct, což je fajn. Nejvíce to asi odnáší žena, s kterou trávím málo času. Mám pocit, že tam by to mohlo být z mé strany trochu lepší.

Vy teď připravujete další knížku. Dá se říct, že nějakým způsobem naváže na Anděly, o kterých jsme mluvili?

Ano. Kniha bude určitým vodítkem na cestě „temnou nocí duše“. Jmenuje se S Marii na poušti. Uvědomil jsem si, že my ke Kristu nemůžeme dojít tím, že si dupneme, řekneme si, že věříme nebo máme razítko v legitimaci. Ale že s Kristem se můžeme setkat jenom tehdy, když se setkáme také sami se sebou. To je důležité proto, aby člověk uměl oddělit podstatné od nepodstatného. Knižka kombinuje narativní přístup, trochu vyprávím svůj příběh, a hagioterapii, tzn. psychoterapii, která pracuje s Bibli, s jejími příběhy a vlastně pomocí Bible hledá cesty k uzdravení. Předchozí publikace Když přicházejí andělé měla sloužit k jakémusi otevření, zatímco ta další bude takový průvodce, určité inspirace z Bible, které může člověk, prožívající vlastní krizi, použít. Velkou inspirací mi byli autoři jako třeba rabín Harold Kushner, který napsal nádhernou knihu Když se zlé věci stávají dobrým lidem, nebo františkán Richard Rohr, Anthony de Mello a další. Myslím si, že v Bibli je možné najít zdroje uzdravení. Jenom je důležité příběh, který je v Písmu, zajímavě uchopit a vložit i do vlastního příběhu. (jz)

Publikace bratra Filipa

Knihu Filipa Štojdla **Když přicházejí andělé** vydala Plzeňská diecéze Církve československé husitské v říjnu 2017. Letos před Velikonocemi se čtenářům dostala do rukou útlá publikace **Pokání**. Plzeňský biskup, který píše pod jménem bratr Filip, v současnosti připravuje další knížku. Dal jí název **S Marii na poušti** a vyjde na podzim tohoto roku.

Foto: archiv F. Štojdla

Osobní zpověď a duchovní zamyšlení. V kavárně, v kadeřnictví i v prostoru neziskovky

Nedávno přijel plzeňský biskup Filip Štojdla do Himálajského centra Potala v Praze. Konalo se tam autorské čtení z jeho knihy Když přicházejí andělé. Četl tedy a vyprávěl. Návštěvníci slyšeli jeho osobní zpověď o tom, co především ho v životě ovlivnilo v uplynulých pěti letech. Někteří z posluchačů už knížku znali, jiní dostali tip na zajímavý večer od přátel a měli možnost si ji koupit. Pražskému setkání předcházelo šest čtení v různých městech po celé republice. Filip Štojdla pro ně možná překvapivě většinou vybral místa, která nejsou spjata s církví. „Takže jsme se sešli třeba v kadeřnictví nebo v kavárně. Líbí se mi, když se setkáme v jiném prostředí, které je mnohem víc otevřené i lidem zvenčí,“ přibližuje autor knihy svůj záměr. Po skončení programu si s ním návštěvníci mohli neformálně v klidu popovídat u skleničky vína. „Dává mi to zpětnou vazbu, reflexi. Když vidím čtenáře svých textů tvářit v tvář, tak je to pro mě důležitější než třeba Facebook. I když vám to tam někdo stokrát „lajkne“, je to sice hezké, ale není to tolik vypovídající,“ ohlíží se za svými večery Filip Štojdla. Program v pražském Himálajském centru Potala podle ohlasů zaujal i ty diváky, kteří se ke křesťanství nehlásí. Jednu z návštěvnic například oslovilo, že bratr Filip otevírá tabuizovaná témata, jakými jsou deprese nebo dobrovolný odchod některých lidí z tohoto světa. Marika říká: „Ta knížka je hlubokou osobní cestou. Právě proto se nevyhýbá kontroverzním námětům. Pokud člověk jde opravdu upřímně cestou - buddhistickou, křesťanskou, jakoukoli, tak musí nutně narazit na věci, které jsou pod povrchem.“ Podobně mluví i Vladimír. Jeho upoutalo autorovo hledání sebe sama a podstaty života. „Ale i pochybování, které máme každý v sobě, a nakonec poznání, že za vším je láska.“

Jan Zítka

550. výročí kněze Martina Lupáče

V minulém čísle Českého zápasu jsme otiskli článek z pera bratra Radka Hobzy k výročí smrti Martina Lupáče, jenž zemřel jako husitský světitel biskup 20. dubna 1468. V tomto čísle přinášíme dokončení příspěvku.

V roce 1447 na jaře husité usilovali v Římě o papežské uznání kompaktát a Rokycany za arcibiskupa. Jako odpověď na negativní výsledek napsal Martin Lupáč dva latinské spisy, ve kterých za důvod přednostního postavení Říma před východními patriarcháty označil nikoli církevní, ale mocenské měřítko císaře Konstantina, a zpochybnil osobní přítomnost apoštola Petra v Římě. Když se na jaře 1448 papežský legát Karvajal pokusil odvézt z Prahy originály kompaktát, zmocnil se Jiří Poděbradský Prahy počátkem září vojensky, a správy husitské církve se zase ujal Rokycana. Ten poslal Martina Lupáče do blízkosti tábořských - do Klatov.

Tam napsal Lupáč 14. 7. 1452 latinský list kardinálu Mikuláši Kusánskému, který přišel do Čech vyvrátit kompaktát, a v něm se brání označování kališníků za kacíře (viz Husitské manifesty, vydal Odeon 1980, str. 218). Věnoval jistě pozornost nedalekému Petru Chelčickému a setkával se i s extrémními tábořskými. V září 1452 ho schválili tábořští i pražští podobojí za navrženého soudce ve věroučných sporech. Snad v této pozici byl napsán Lupáčův latinský spis o zkažených Pikhartech, kteří tělesným způsobem se snaží zvrátit všem Boží cestu, a latinská obrana posledního pomazání proti táborům. Shodně s táborů hájil Martin přijímání svátosti večeře Páně podobojí malými dětmi. Byl to spor husitů s legáty koncilu už od začátku jednání o kompaktát. Nejméně 3 české listy byly jím napsány po roce 1452 proti Rokycanově zavádění kropáče (kropenky) jako nebezpečí, že zatlačí přijímání lidu z kalicha. 15. 7. 1456 napsal Martin Lupáč v Klatovech jeden z českých listů o svátosti oltářní, v němž varoval před velkým mudrováním o tom. Jeho službu zde ukončil podkomoří Vaněk Valečosvský tím, že byl Martin přeložen na korunní maje-

tek – do Chotěboře.

Zde byl blíže jak Kunvaldu, kam se roku 1457 uchýlila vznikající Jednota bratrská, tak klášteru ve Vilémově, kde žili husitští mniši, a mival s nimi věroučné rozhovory. Byl proti jejich vysluhování svátosti oltářní i nedůstojně přicházejícím lidem. Kázal na obranu večeře Páně podobojí v Německém (Havlíčkově) Brodě. Působil i na okolní šlechtice a Bratři roku 1468 vzpomínali, jak se za ně přimlouval u podkomořího Buriana Trčky z Lípy, aby se jich zastal. Martin Lupáč jezdil zřejmě často do Prahy, znal tamní církevní situaci a kritizoval ji. Vyjadřuje to také jeho dopis pražskému knězi Zacheovi.

Když papež Pius II. na jaře 1462 kompaktát zrušil, Lupáč okamžitě napsal traktát Super responsis Pii papae. (Jeho o sto let pozdější překlad „Hádání o kompaktátech“ vydala s doslovem F. M. Bartoše naše církev v Blahoslavě 1953, a měl by být k dispozici na našich farách.) Stejně rozhodný byl Lupáčův latinský spisek Contra papam, napsaný v Běstvině. V dalších dvou latinských spisech roku 1465 či 66 se postavil proti katolickému administrátorovi Hilariovi Litoměřickému. České listy do té doby znovu varovaly před mudrováním o Kristově přítomnosti ve svátosti večeře Páně.

Traduje se Lupáčova rada Bratřím v Kunvaldě: „Vy nikoli nestanete, nebudete-li mít původu kněží z sebe, z vás samých“, která je dovedla na jaře 1467 ve Lhotce u Rychnova nad Kněžnou k volbě kněží z vlastních řad. Lze předpokládat, že to Bratři svému příznivci brzo oznámili. Byla to pro něho jedna z posledních radostí: uherský král Matyáš na podnět nového papeže Pavla II. vyhlásil králi Jiřímu válku a do země vtrhla cizí vojska. 28. dubna 1468 věrný husitský světitel biskup Martin Lupáč zemřel, ale jeho duchovní a literární odkaz přetrvává.

Radek Hobza

FESTIVAL SOULFLY v hodonínské náboženské obci již posedmé

V termínu od 28. dubna do 8. května probíhá převážně v Husově sboru Církve československé husitské v Hodoníně již sedmý ročník festivalu premiér autorské tvorby SoulFly 2018. Ve svém bohatém programu letos nabídne kromě tří festivalových bohoslužeb i sedm koncertů, osm přednášek, dva workshopy, jedno autorské čtení, dva pořady filmových premiér, jeden diskusní pořad a tři výstavy. Akce se dlouhodobě zaměřuje na soustavné propojování duchovních aktivit naší obce s místním alternativním kulturním děním a v současné době je již bez nadsázky jednou z klíčových prezentačních akcí tohoto dění v širokém okolí. Festival je rovněž pilotní prezentací celoroční aktivity Kreativního centra Getsemany, působícího v naší obci, které v součas-

né době volně sdružuje již asi 25 muzikantů, hudebních skladatelů, pisatelů prózy i poezie, filmařů, historiků, divadelníků a také několika talentovaných dětí. Festival se koná s duchovní podporou bratra biskupa Juraje Jordána Dovaly a v těsné spolupráci s Galeríí výtvarného umění v Hodoníně, literárním sdružením HAČTE!, Základní uměleckou školou v Kojetíně a festivalem FORFEST CZECH REPUBLIC. Vstup na všechny akce festivalu je i letos volný. Všichni jste zváni! Blíží informace o festivalu najdete na našich oficiálních stránkách <https://soulfly2018.webnode.cz>, nebo na Facebooku <https://www.facebook.com/festivalsoulfly2018/>

Petr Vaculovič a Daniela Andršová,
NO ČČSH Hodonín

Film o Jeronýmovi Pražském v Lucerně

Nový film Poslední útěk Jeronýma Pražského už vidělo premiérové publikum. 16. dubna tohoto roku byl uveden v kině Lucerna v Praze. Vznikl v šumperské společnosti Vistafilm manželů Ivy a Luboše Hlavsových a navazuje na snímek Jan Hus - cesta bez návratu. Rolí českého teologa a filozofa, který byl upálen v roce 1416 v Kostnici, ztvárnil Ondřej Věchý. Jde o hrané pětasedmdesátiminutové dokumentární drama a známý herec kvůli roli změnil image a nechal si narůst plnovous.

Manželé Hlavsovi se v posledních letech zaměřili na velké hrané a polohrané dokumenty a filmy z protestantské historie v Čechách a na Moravě.

Pavel Hýbl

Zprávy

Gratulace

Naše milá sestro Němečková!

Dvacátý druhý duben 1922 je dnem Vašeho zrození do tohoto světa.

Dvacátý druhý duben 2018 je dnem oslav a děkování Bohu za Vašich 96 let života, práce, vzpomínání.

Byla jste dlouhou dobu předsedkyní rady starších, zpívala jste sóla při bohoslužbách, měla jste vždycky čas pro své bližní. Mnozí stále děkujeme za Vaše pomůcky do kuchyně, které jste šila.

Nyní chceme poděkovat za Váš život a dílo: Vám, ale i Bohu.

Děkujeme všichni, že s Vámi smíme sdílet mnohá setkání při bohoslužbách, biblických hodinách a dalších příležitostech.

Přejeme, Bůh buď s Vámi i s Vaší rodinou, kterou jste způsobem života přivedla k Bohu! Proto můžeme napsat spolu s apoštolem Pavlem: Radujte se v Pánu – opět pravím, radujte se.

Vaše rodina v Rokycanech

Internetové vysílání Fokusu

Vážený diváci Fokusu Jeruzalém! Díky vašemu zájmu i podpoře mohlo naše internetové vysílání v češtině oslavit rok od svého vzniku. Jako tým jsme brzy zjistili, že příprava vysílání obsahuje víc práce, než jsme si původně mysleli. Ale výsledek je zdařilý.

Jako zvláštní dárek k prvnímu výročí českého Fokusu Jeruzalém jsme připravili rozhovor s izraelským pilotem českého původu Hugem Maislem - Maromem. Tento díl byl natočen v češtině.

Naše cesta s praotcem židovského lidu a praotcem víry Abrahamem se chýlí ke konci. Ale biblické impulzy budou pokračovat. Nechte se překvapit.

Příjemné chvíle u našeho vysílání vám za celý tým přeje

Krista Gerloffová

Rekreace na jihu Čech

Náboženská obec CČSH Česká Budějovice - Čtyři Dvory nabízí pro členy církve možnost ubytování za výhodnou cenu (200,-Kč/noc). A to v období od 1. 7. do 15. 9. Místo je vhodné i pro rodinnou rekreaci. K dispozici máme 2 - 3 místnosti plus kuchyň s jídelnou a příslušenství, vše po renovaci. Husův dům je na okraji Českých Budějovic, nedařle se nachází zámek Hluboká a na výlet se můžete vydat i do Čes-

kého Krumlova, Třeboně nebo Husince. Více na www.husuvdum.cz
Kontakt: 773557979 - K. Filip nebo pruhovanetricko@centrum.cz. KF

Dubnové novinky Portálu

Guy Gilbert: Rodina. Poklad naší doby

Francouzský kněz Guy Gilbert se ve své nové knížce věnuje rodině a souvisejícím tématům. Nechal se oslovit projevy a iniciativami papeže Františka. Zaměřuje se na otázky spojené s partnerským vztahem, rodičovstvím, úlohou prarodičů nebo životem homosexuálních párů. Autor je známý jako vychovatel delikventní mládeže a v češtině už vyšla řada jeho knih.

Lenka Šnajdrová: Psychoterapie našich prababiček

Jak se cítit lépe a najít cestu k větší pohodě? O tom píše ve své nové knížce psycholožka Lenka Šnajdrová. Znalosti z psychologie doplňuje tím, co se naučila od seniorů, zkušenostmi starší generace. Věnuje se třeba různým způsobům sebepoznání, práci s tělem a tomu, jak využít působení okolí na nás či účinnému zacházení s vlastními myšlenkami. red

Zajímá vás ekologie? Jste zváni na besedu ČKA

O proměnách krajiny a zmizelých vesnicích v Podkrusnohoří můžete diskutovat s Filipem Vosáhlem, stu-

dentem pražského waldorfského lycea. Beseda se bude konat v úterý 15. května od 17:30 v přízemí kláštera Emauzy, Vyšehradská 49, Praha 2. Akci připravuje Ekologická sekce ČKA. JNe

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 30.4. 2018, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Concert for Organ and Orchestra
Aleš Bárta - varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

úterý 1.5. 2018, 17.00
Jan Kalfus - varhany
Yvona Škvárová - mezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

úterý 1.5. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 2.5. 2018, 17.00
Josef Popelka - varhany
Miroslav Lopuchovský - flétna
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, G. PH. TELEMANN, M. MARAIS

středa 2.5. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmáková - soprán
Miroslav Laštovka - trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

čtvrtek 3.5. 2018, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal - varhany
Martina Bauerová - soprán
František Bílek - trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 4.5. 2018, 17.00
Zuzana Němečková - varhany
Zuzana Kopřivová - soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

pátek 4.5. 2018, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková - housle
Vratislav Vlha - hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 5.5. 2018, 17.00
Bohumír Rabas - varhany
Miroslav Kejmar - trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 5.5. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

neděle 6.5. 2018, 17.00
ADAMUS TRIO
Jan Adamus - hoboj, anglický roh
Markéta Vokáčová - housle
Martin Levický - piano, klavír, varhany
J. S. BACH, W. A. MOZART, B. SMETANA, A. DVOŘÁK

neděle 6.5. 2018, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
From Baroque to Jazz
Jan Kalfus - varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

Z ekumeny

CHYŠTANÁ DOHODA Vatikánu a Číny rozděluje křesťany

Stejně jako mnoho jiných čínských katolíků, Lin Jinqing byl šokován, když se k němu dostaly zprávy o blížící se dohodě mezi Pekingem a Vatikánem. Ta by měla ukončit dlouhý spor o kontrolu církve v Číně.

Lin Jinqing jako člen „podzemního“ sboru v jihovýchodní provincii Ťiang-si navštěvuje tajné bohoslužby, zároveň ale kvůli silicím represím začal docházet do státem schválené církve, aby se vyhnul potížím. „Tlak na členy podzemních sborů je poměrně velký,“ uvedl Lin, který žije v milionovém městě Jing-tchan. Dohoda mezi Čínou a Vatikánem jej znepokojuje. „Mnozí z nás neví, co si o tom myslet,“ řekl.

Zdroj z Vatikánu řekl agentuře Reuters, že dohoda je připravena a může být podepsána v následujících měsících. Podobný krok by po dlouhých sedmdesáti letech mohl vést k obnově diplomatických vztahů mezi oběma stranami. Dohoda umožní Číně po konzultaci s Vatikánem jmenovat biskupy. Čína ani Vatikán totiž v současnosti neuznávají většinu biskupů jmenovaných druhou stranou a „podzemní“ věřící jsou věrní autoritám, které ustanovil papež.

Dohoda rozděluje katolické komunity napříč Čínou. Někteří se jí obávají, jiní vítají očekávané sblížení. „Doufáme v brzké uzavření závazku. Určité přinese příznivější politickou situaci a větší otevřenost církvi,“ uvedl kněz oficiálního sboru v Jing-tchan Pan Yinbao. Ne všichni ale jeho optimismus sdílejí. „Věřící skládají naději ve vatikánsko-čínskou dohodu, nikdo ale nechce žít v ptačí kleci nebo pouze bojovat za větší prostor v kleci,“ uvedl ve svém příspěvku blogger publikující pod pseudonymem Priest Shanren. „Lidé se narodili, aby byli svobodní,“ dodal.

Podle některých zdrojů by dohodu mohlo následovat další okleštění náboženských svobod. Čínská komunistická strana se dlouhodobě snaží kontrolovat organizované skupiny, včetně těch náboženských. Jejich členové se mohou sházet jen s povolením státem pověřených orgánů. Ze 146 čínských biskupů je zhruba třetina spojena s podzemní církví. Zatímco některé diecéze jsou tvořeny mnoha „podzemními katolíky“, v jiných oblastech lidé stejně jako Lin Jinqing přecházejí k oficiální církvi. Patří k nim například i 62letý Liu Ande. „Jsme synové a dcery Boží, ale pro naši zemi musíme poslouchat zdejší vůdce,“ vysvětlil Liu své rozhodnutí.

Podle Křesťan dnes.cz

KONFERENCE VĚDA, THEOLOGIE, MAGIE

Husitská teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze pořádá už V. religionistickou konferenci o hermetické tradici, tentokrát s tématem Věda, teologie, magie. Bude se konat v sobotu 5. května od 9:30 na HTF UK na adrese Pacovská 350/4, Praha 4, v aule H 109. Vstup volný. red

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské

Košile bližší než kabát...

program pro rodiče i děti, hry, zpívání, výlet, pokrm pro duši, ducha i tělo

SETKÁNÍ RODIN S DĚTMI

4. - 6. května 2018

penzion Betlém v Janských Lázních
dospělí 800 Kč, děti od 3 let 600 Kč (v ceně ubytování i strava)
přihlášky zasílejte na klaskovaf@centrum.cz do 23. 4. 2018

Podpořeno z Fondu rozvoje Královéhradecké diecéze CČSH.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Vinný kmen

Nahrad'te obrázky písmeny podle uvedeného klíče.

◇ = A	○ = E	⌘ = K	□ = U
⌘ = B	☞ = É	⊙ = M	⊗ = V
○ = C	☼ = H	☎ = N	✂ = Y
⌚ = Č	✍ = I	€ = O	☞ = Ý
◇ = D	⊗ = Í	☼ = S	
⌚ = Ď	☞ = J	⊗ = T	

(Řešení z minulého čísla Dobrý pastýř zná své ovce a záleží mu na nich)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Jan Zítka, Mgr. Ervin Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@csch.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Zlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@csch.cz. Reklamace: tel. 220 398 117

